

Steinkjer kommune

Postboks 2530

7729 STEINKJER

Saksbehandler, innvalgstelefon

Marte Synnøve Lilleeng, 74168224

Omgjør vedtak og gir skadefellingstillatelse på en (1) bjørn - Steinkjer kommune – 24. juni 2021

Vi viser til søknad av 17. juni 2021, der Steinkjer kommune søkte om skadefellingstillatelse på en bjørn i Steinkjer og Namsos kommuner. Statsforvalteren avsto søknaden samme dag. Steinkjer kommune klaget 18. juni 2021 på Statsforvalterens avslag av søknad om skadefellingstillatelse og Statsforvalteren oversendte klagen til Miljødirektoratet 22. juni 2021. Det har etter dette tilkommet nye sentrale opplysninger i saken, og Statsforvalteren omgjør derfor vedtaket om avslag på søknad om skadefellingstillatelse. Steinkjer kommune innvilges fellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Steinkjer, Namsos, Snåsa, Grong og Overhalla kommuner. Tillatelsen er gyldig til 1. juli 2021 kl. 12:00. Vedtaket kan påklages innen tre uker.

Bakgrunn for omgjøring

Etter en totalvurdering finner Statsforvalteren grunnlag for å omgjøre vårt vedtak om avslag på søknad fra Steinkjer kommune om skadefelling. Statsforvalteren finner at rovviltforlikets soneinndeling ikke gir rom for en etablering av reproduserende binne utenfor forvaltningsområdet for bjørn. Statsforvalteren har innhentet all informasjon vi ser er mulig for å belyse saken. Miljødirektoratet har gitt tilbakemelding på at flytting av binna til et område innenfor forvaltningsområdet ikke er et aktuelt tiltak i denne saken. Dermed mener Statsforvalteren i Trøndelag at de tiltak som kan iverksettes for å unngå at binne felles er utprøvd i denne saken. Statsforvalteren finner ikke andre tilfredsstillende tiltak for å avverge fremtidige skader. Statsforvalteren tolker derfor at KLDs vilkår om binner i brev av 3. juni 2021 kan settes til side i denne saken som en følge av binna ser ut til å ha etablert seg i et område som ligger i forholdsvis stor avstand til forvaltningsområdet, og at hoveddelen av hennes hjemmeområde synes å ligge utenfor forvaltningsområdet. Etablering av binne i dette området vil medføre at skadepotensialet blir langvarig.

Bakgrunn

Torsdag 17. juni 2021 kl. 09:27 søkte Steinkjer kommune v/Linn Aasnes muntlig om skadefellingstillatelse på en bjørn i deler av Steinkjer og Namsos kommuner. Den muntlige søknaden ble fulgt opp av en skriftlig søknad fra Steinkjer kommune i brev samme dag. Statsforvalteren ga avslag på søknaden per telefon kl. 12:06 samme dag, og i brev datert 17. juni 2021. Steinkjer

kommune fremmet en klage i brev av 18. juni 2021. Statsforvalteren opprettholdt vedtaket om avslag og oversendte klagen til Miljødirektoratet 22. juni 2021.

Vi viser til Steinkjer kommunes skriftlige søknad og Statsforvalterens vurderinger av søknaden i brev om avslag av 17. juni, samt Steinkjer kommunes klage 18. juni og Statsforvalterens oversendelsesbrev 22. juni, i sin helhet.

Da Steinkjer kommune søkte om skadefelling den 17. juni 2021, lå funn av en sau drept og to skadet der bjørn ble påvist som skadevolder den 16. juni ved Kviskåsetra i Nordfjella-området i Steinkjer kommune lå til grunn for søknaden. Disse hadde antatt skadedato 15. - 16. juni. Sauene var sluppet på utmarksbeite om lag en uke tidligere. Da Statsforvalteren behandlet Steinkjer kommunes klage på avslag var ytterligere 5 sau/lam påvist drept eller skadet av bjørn i samme område. Tre DNA-prøver var sendt til hasteanalyse.

Forskrifter og betingelser knyttet til betinget skadefelling av bjørn

Vedtaket er fattet i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 18 og 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9.

I rovviltforskriften § 1 (Formål) heter det:

«Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutnyttelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter. Forskriften skal sikre forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.»

I rovviltforskriften § 9 heter det blant annet:

«Ved vurderingen om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til

- a) Områdets betydning som beitemark*
- b) Skadenes omfang og utvikling*
- c) Potensialet for fremtidige skader*
- d) Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak»*

Den 23. april 2021 fattet rovviltnemnda i region 6 vedtak om betinget skadefelling på bjørn etter en vurdering av bestandssituasjonen og den skade som bjørn påfører bufe og tamrein. Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 første ledd b) og § 77, jf. rovviltforskriften § 13, jf. §§ 1 og 3, har rovviltnemnda i region 6 Midt-Norge gitt statsforvalterne i region 6 en kvote for betinget skadefelling på totalt tre brunbjørner, gyldig fra 1. juni. Vedtaket ble påklaget. KLD stadfestet kvoten i klageavgjørelsen, men tilførte enkelte vilkår. Det er per dags dato ikke felt bjørner i region 6 i 2021, slik at resterende kvote for skadefelling av bjørn fortsatt er tre bjørner.

Prinsipper for offentlig beslutningstaking

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1):

«Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.»

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. også prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning. Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldloven legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Vi viser til Rovdata som har ansvaret for drift og formidling av data fra det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Vi viser også til vurderinger gjort av rovviltnemnda i region 6 i vedtak om kvote for betinget skadefelling av bjørn, der nemnda i sine vurderinger konstaterer at bestanden av brunbjørn ligger på det fastsatte bestandsmålet for region 6. Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåka ved å analysere DNA fra innsamlet ekskrement og hår. De analyserte DNA-prøvene gjør det mulig å fastslå hvor mange brunbjørner som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og fordelinga mellom hanner og binner. Bestandsmålet er gitt i tallet på årlige ynglinger. Ifølge Norsk institutt for naturforskning (NINA) sin rapport 1986 – 2021 ble det mest sannsynlig født 8,5 bjørnekull i Norge i 2020. Rapporten forteller at antall beregnede i individ i region 6 har blitt redusert fra 2019 til 2020, mens det holdt seg stabilt eller noe økende i perioden 2017 til 2019. Beregnede antall ynglinger i 2020 var 2,9, mot 1,9 i 2019 og 2018.

Bestandsrapportene fra perioden 2016-2020 tyder på at bjørnebestanden i region 6 er forholdsvis stabil, men at det siste året er antallet individer redusert, samtidig som bestandsmålet er nådd for første gang. Det ble registrert 29 individer av bjørn i regionen i 2020, 12 hanndyr og 17 binner. Dette er 5 dyr færre enn i 2019. Binneandelen er høy: 59 %. Likevel var trenden dette svakt avtagende siden toppen i 2015 (2019: 35 %, 2018: 37 %, 2017: 39 %, 2016: 38 %, 2015: 42 %, 2014: 37 %, 2013: 34 %, 2012: 31 %, 2011: 31 %, 2010: 30 % og 2009: 30 %). Det er i rovviltforliket fastsatt et måltall om minst 40 % binneandel. Dette målet var nådd for 2020. På bakgrunn av disse opplysningene anser Statsforvalteren i Trøndelag at kravet til kunnskapsgrunnlaget, jf. naturmangfoldlovens § 8 er tilstrekkelig ivaretatt og at føre-var-prinsippet jf. § 9 derfor kan tillegges mindre vekt i denne saken.

Naturmangfoldloven § 10 slår fast at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. I løpet av 2021 er det så langt ikke registrert avgang av bjørner i region 6. I sammenheng med skadefelling av bjørn i Sverige vår 2020 ble det gjort et omfattende uttak av bjørn i grenseområdene mot Norge. Uttaket i Sverige kan påvirke bestandssituasjonen i Norge.

I Klima- og miljødepartementets vedtak datert 3. juni d.å, om kvote for betinget skadefelling på brunbjørn, står det følgende: «Klima- og miljødepartementet opprettholder i hovedsak rovviltnemnda i forvaltningsregion 6 sitt vedtak om kvote for betinga skadefelling og lisensfelling for brunbjørn i 2021 av 23. april 2021. Departementet tar inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk og lisensfelling skal være unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt. Videre tar departementet inn et vilkår om at Statsforvalteren skal gis fullmakt til å avslutte lisensfellinga dersom det blir felt binne under skadefelling eller lisensfelling. Departementet har i sin avgjørelse lagt vekt på skadehistorikken og skadepotensialet knyttet til bjørn i regionen. Departementet finner at den vedtatte kvoten for betinget skadefelling, eventuelt lisensfelling, av tre bjørner ikke truer bestandens overlevelse og ikke er til hinder for å nå det nasjonale og regionale bestandsmålet neste år. Departementet viser til at statsforvalteren i hvert enkelt tilfelle der det kan bli

aktuelt med skadefelling blant annet skal gjøre en vurdering av om det finnes annen tilfredsstillende løsning for å forhindre tap av beitedyr.).»

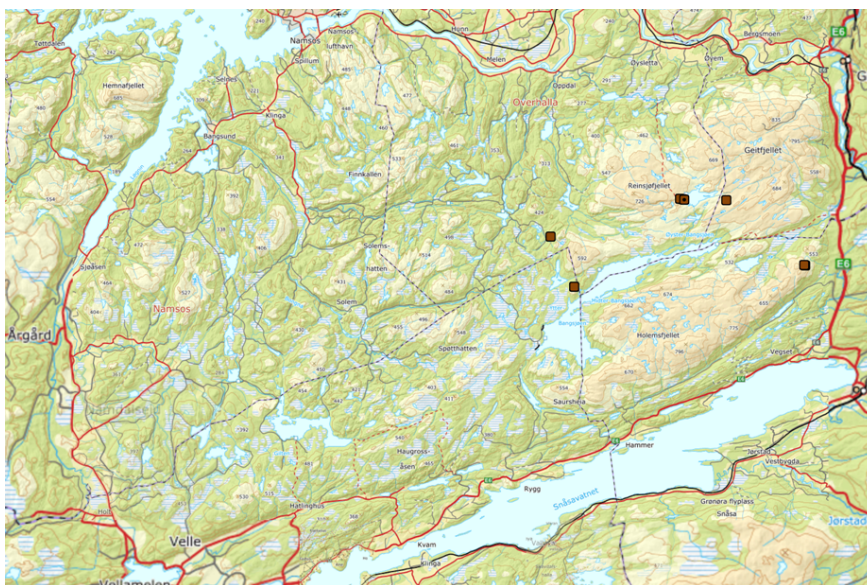
Hovedårsaken til kjent avgang av bjørner i Norge er gjennom skadefelling, og delvis lisensfelling. Med den kunnskapen som finnes om antall, reproduksjon og ungedødelighet hos bjørn, anser forvaltningen å ha god oversikt over den samlede belastningen på brunbjørnbestanden. I og med at den samlede belastningen er vurdert ved fastsettelse av kvote, jf. rovviltnemndas vedtak datert 23. april d.å., og Klima- og miljødepartementets klageavgjørelse 3. juni d.å., tillegges naturmangfoldloven § 10 mindre vekt i denne saken.

Vedtaket gjelder iverksetting av skadefellingstillatelse på en bjørn i deler av Steinkjer, Namsos, Overhalla, Snåsa og Grong kommuner, og Statsforvalteren anser ikke § 11 som relevant i denne saken. For å unngå skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike metoder, teknikk og lokalisering som gir de beste samfunnsmessige resultater. Vedtaket gjelder tillatelse til skadefelling av en bjørn, og Statsforvalteren anser derfor at § 12 ikke har særlig relevans i denne saken.

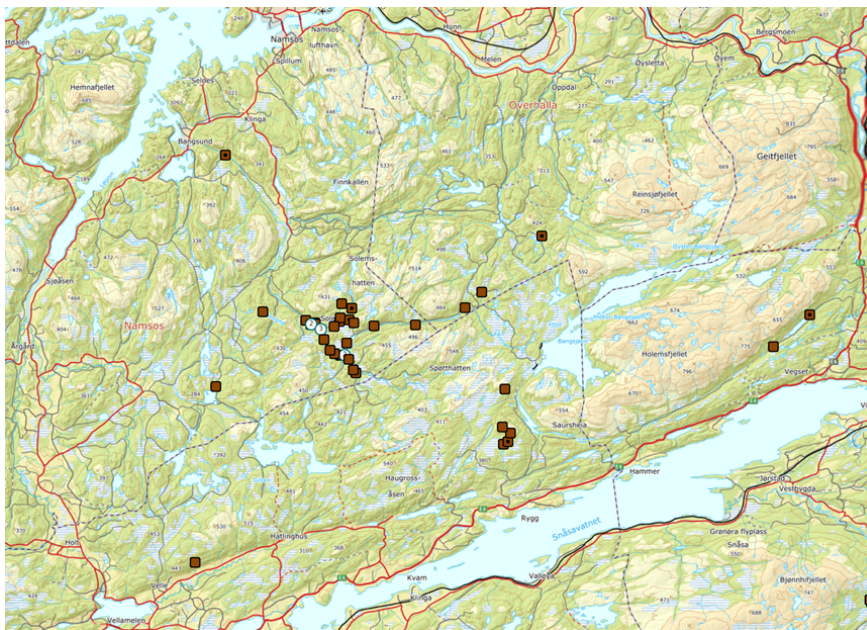
Nye opplysninger

Etter at Statsforvalteren opprettholdt vedtaket om avslag og oversendte dette til Miljødirektoratet for endelig behandling 22. juni, fikk Statsforvalteren via beitebrukere og Statens naturoppsyn (SNO) informasjon om at det var påvist flere kadaver tatt av bjørn i samme område, men at de ennå ikke var registrert i Rovbase. Totalt antall drepte/skadde sau med påvist skadevolder bjørn i området er 16. Av disse er 5 lam og 11 sau. Antatt skadedato for disse er fra 12. - 20. juni, der de fleste skadene antas å ha skjedd senest 16. juni. Siste kadaverfunn er gjort 21. juni.

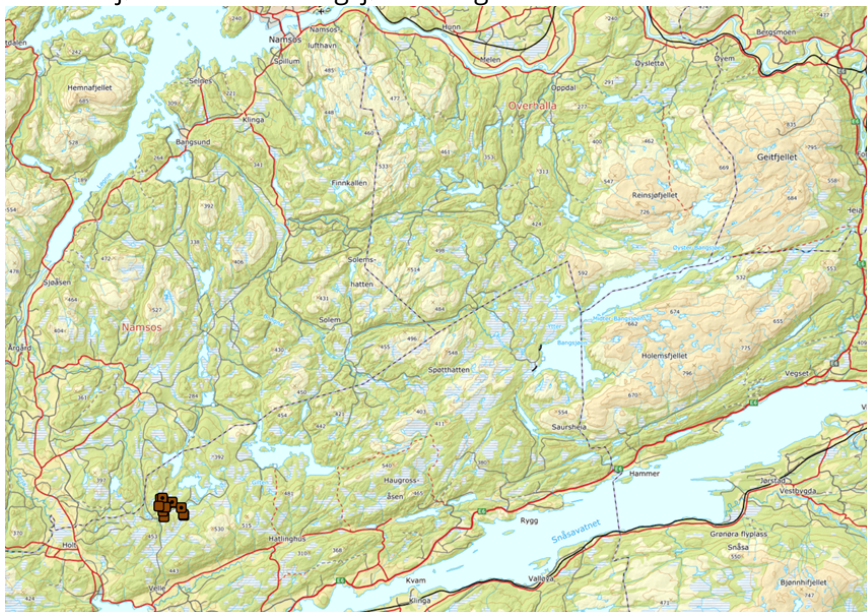
På kvelden 22. juni forelå svar på analyser av to av tre innsendte DNA-prøver. Den ene av disse viser at binne NT158 har vært på skadestedet. Dette individet var observert øst for skadestedet, men utenfor forvaltningsområdet i både 2019 og 2020. Binna er ikke identifisert med DNA innenfor forvaltningsområdet etter 2018. Det kan derfor tyde på at hun har etablert seg i området vi kaller Bangsjøen/Bangdalen, som det nåværende aktuelle skadeområdet er en del av. Den andre DNA-prøven var ikke-fungerende. Det ble påvist 9 skader forvoldt av bjørn i dette området i 2019 og 42 skader i 2020 (se figurer).

Påviste bjørneskader i Bangsjøen/Bangdalen 2019. 9 sau/lam.

Påviste bjørneskader i Bangsjøan/Bangdalen 2020. 42 sau/lam.

Påviste bjørneskader i Bangsjøan/Bangdalen 2021, per 24. Juni. 16 sau/lam.

Som en følge av KLDs vilkår angående binner henvendte Statsforvalteren seg til Miljødirektoratet 18. juni med forespørsel om mulighet for flytting dersom det skadevoldende individet viste seg å være binne NT158. Den 24. juni ga Miljødirektoratet tilbakemelding om at de ikke anser at sedering og flytting av denne binna vil være hensiktsmessig. De begrunner svaret med tidligere veterinærfaglige og faglige vurderinger fra Det skandinaviske bjørneprosjektet.

Statsforvalterens vurdering

Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner. Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Fellingstillatelse kan bare gis dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning slik dette er nedfelt bl.a. i forvaltningsplanen. For å vurdere dette, skal de opplistede skjønnskriteriene i annet ledd i rovviltforskriften § 9 drøftes i

forhold til den aktuelle og/eller fremtidige skadesituasjonen og det aktuelle geografiske fellingsområdet.

a) Områdets betydning som beitemark

I søknaden beskrives området det søkes skadefellingstillatelse i som Hornburu, Skjærsjøen, Gilten, i Nordfjella i Steinkjer og delvis Namsos kommuner. I området hvor skadene til bjørn er påvist slippes om lag 570 sau/lam på beite, ifølge www.kilden.no. Disse tilhører fem besetninger i Dalbygda beitelag. Nærliggende beiteområde i nord (Solem) har om lag 350 sau/lam på beite og er en del av Overhalla beitelag som har om lag 4000 sau/lam. Området i sin helhet ligger i Østre Namdal reinbeitedistrikt som i hovedsak beiter i området på vinteren. Beiteområdet ligger i sin helhet utenfor vedtatt forvaltningsområde for bjørn i region 6, og området anses som et viktig beiteområde for sau i sommersesongen og i hovedsak vinterstid for tamrein.

b) Skadenes omfang og utvikling

Per 24. juni 2021 foreligger nå 16 dokumenterte tap til bjørn i et avgrenset område. Dette er et betydelig høyere antall skader enn det antall Statsforvalteren la til grunn ved oversendelse av klage til miljødirektoratet 22. juni. Ved tidspunkt for søknad forelå tre skader, men per 24. juni 2021 er det påvist totalt 16 skader forvoldt av bjørn i området Kviksåsetra i Steinkjer kommune. Skadeomfanget er på nåværende tidspunkt stort i et relativt begrenset område. Det er i Bangsjøan-området påvist store skader på sau og lam de siste år. Det er grunn til å anta at det er NT158 som er skadevolder både her og andre steder i Bangsjøan-området de tre siste årene (se figurer). Etablering av binne i dette området vil medføre at skadeomfanget er stort og potensialet langvarig.

c) Potensialet for fremtidige skader

Det er påvist 11 skader på sau forvoldt av bjørn i perioden 2011 til 2020 innenfor det omsøkte området. Disse forelå i 2013 (6), 2017 (4) og 2020 (1). I 2020 ble det påvist omfattende skader forvoldt av bjørn på besetning som beiter i Solem i Namsos kommune. Årets skader foreligger tidlig i beitesesongen. Årets skader må sees i sammenheng med skader påvist nord og øst for området i 2019 og 2020 (51 skader, se figurer). De påviste skadene i områder med sau og antall sau på beite tilsier at det er stort potensiale for fremtidig skade.

d) Mulighet for å gjennomføre forebyggende tiltak

Det er tidlig i beitesesongen. Dyrene har vært i området i om lag en uke. Statsforvalteren anser at forebyggende tiltak som skiller rovdyr og beitedyr (for eksempel tidlig nedsanking) er utfordrende å gjennomføre så tidlig i beitesesongen. Statsforvalteren har tildelt beitelaget akuttmidler for intensivt, kortvarig tilsyn i forbindelse med skadesituasjonen. Dette har ikke en direkte tapsreduserende effekt, men hjelper beitelaget med å få en oversikt over skadeomfanget. Dette ble også forsøkt i 2020 da skadene foregikk noen kilometer lengre nord rundt Solem uten at det virket tapsreduserende i særlig grad. Miljødirektoratet vurderer at flytting av binna til et område innenfor forvaltningsområdet ikke er et aktuelt tiltak i denne saken. Dermed mener Statsforvalteren i Trøndelag at de tiltak som kan iverksettes for å unngå at binne felles er utprøvd i denne situasjonen.

Ytterligere vurderinger

Vilkår fra KLD viser til at de tiltak som er mulige for å unngå å felle binne skal være iverksatt. Skadene foreligger i et område som ligger i beiteprioritert område med tanke på bjørn. Det er identifisert en binne NT158 som antas å være minst 3,5 år og som de senere år kun er observert utenfor forvaltningsområdet. Dette utelukker ikke at hun også benytter arealer innenfor forvaltningsområdet, men Statsforvalteren finner dette mindre sannsynlig i denne saken på grunn av distansen mellom registrert DNA/aktivitet og forvaltningsområdet, samt terrengets beskaffenhet.

NT158 er den eneste identifiserte bjørnen i området de senere år. Det er ikke gjort observasjoner som tyder på at hun går med unger. Gjennomsnittlig alder for første reproduksjon for binner regnes som 4,5 år. Binnas alder og registrerte områdebruk kan tyde på at hun har etablert Bangdalen/Bangsjøan som sitt hjemmeområde.

Miljødirektoratet ga en faglig tilrådning til KLD 27. mai 2021. Her skriver de blant annet: *«Miljødirektoratet mener region 6 står overfor store utfordringer med å opprettholde et stabilt bestandsnivå tilsvarende bestandsmålet for regionen i årene som kommer, til tross for en relativ god binnebestand i 2020. Årsaken er stor avgang i form av skadefelling i Sverige og lett tilgang til attraktive områder i tilgrensede skadeutsatte beiteprioriterte areal hovedsakelig i Namdalen i sørvest og Snåsa i sør, der skadefelling kan bli eneste løsning. Vi mener derfor det er nødvendig at kvotevedtaket tar tilstrekkelig forbehold mot vilkårlig felling av binner. Statsforvalterens innstilling til vedtak har formuleringer som tilfredsstiller dette.»*

Binner har stor forvaltningsmessig verdi for å opprettholde bestandsnivået. Imidlertid sier rovviltforlikets punkt 2.2.19 at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Det følger av rovviltforliket av 2011, forvaltningsplanen i region 6, samt føringer fra KLD at i de områder som er definert som forvaltningsområder for bl.a. bjørn skal næringsutøverne tilpasse driften med utgangspunkt i at rovvilt forekommer i beiteområdet. I motsatt fall skal næringsutøverne i de prioriterte beiteområdene kunne påregne at rovvilt ikke vil være til hinder for tradisjonell drift med dyr på utmarksbeite. Det nasjonale bestandsmålet for bjørn ble oppnådd for region 6 i 2020, men ikke på nasjonalt nivå. Området hvor kadaverfunnene er gjort befinner seg utenfor det definerte forvaltningsområdet for bjørn i region 6, og terskelen for iverksetting av skadefelling på bjørn skal dermed være lavere i disse områdene.

Statsforvalteren finner at rovviltforlikets soneinndeling ikke gir rom for en etablering av reproduserende binne utenfor forvaltningsområdet for bjørn. Statsforvalteren har nå innhentet all informasjon vi ser er mulig for å belyse saken. Flytting av binna vurderes av Miljødirektoratet som et ikke-aktuelt tiltak. Som beskrevet i vårt vedtak av 17. juni og brev av 22. juni finner vi at skadepotensialet er stort som en følge av antall sau på beite i området, og at skadene foreligger tidlig i sesongen. Etablering av binne i dette området vil medføre at skadepotensialet blir vedvarende.

Etter en totalvurdering finner Statsforvalteren grunnlag for å omgjøre vårt vedtak om avslag på søknad om skadefelling. Statsforvalteren finner ikke andre tilfredsstillende tiltak for å avverge fremtidige skader. Statsforvalteren tolker derfor at vilkåret fra KLD i kan settes til side i denne saken som en følge av binna ser ut til å ha etablert seg i et område som ligger i forholdsvis stor avstand til forvaltningsområdet, og at hoveddelen av hennes hjemmeområde synes å ligge utenfor forvaltningsområdet.

Statsforvalterens konklusjon

Etter oversendelse av klage den 22. juni 2021 har Statsforvalteren mottatt nye, sentrale opplysninger som endrer konklusjonen i vedtak om avslag på skadefelling fra 17. juni 2021. Det er kommet informasjon om ytterligere 8 skader/kadaver der påvist skadevolder er bjørn. Totalt er det per 24. juni påvist 16 skader/kadaver av sau og lam i et begrenset område sørvest for Skjærsjøen i Steinkjer kommune. Skadedatoen på de siste funnene antas fra rovviltkontakt å være mellom 16. og 20. juni.

Det er i det aktuelle skadeområdet funnet DNA fra NT158, en binne som har hatt tilhold langt utenfor forvaltningsområdet de siste tre årene. Det er ikke ønskelig med en etablering

av bjørn utenfor forvaltningsområdet, og alderen på NT158 (minst 3,5 år) tilsier at yngling sannsynlig kan forekomme de nærmeste årene. Det antas også at denne binna står bak den store skadesituasjonen (51 sau/lam påvist tatt av bjørn) i Bangsjøan-området i 2019 og 2020. Statsforvalteren vurderer derfor skadeomfanget stort og skadepotensialet som betydelig.

I henhold til KLDs klageavgjørelse av 3. juni 2021, forsøkte Statsforvalteren andre forebyggende tiltak i skadesituasjonen. Der kortvarig, intensivt tilsyn ble gjennomført, dels med kadaverhund. Dette tiltaket var viktig for å få en oversikt over omfanget i skadesituasjonen, og avdekket skadde, men levende dyr, men er ikke direkte tapsreducerende i seg selv. Tiltak som tidlig nedsanking vurderes til ikke å være et aktuelt tiltak så tidlig i beitesesongen. Statsforvalteren har henvendt seg til Miljødirektoratet om muligheten for å flytte NT158 ut av området. Miljødirektoratet har den 24. juni 2021 svart på henvendelsen med at dette ikke var et aktuelt tiltak. Dermed har Statsforvalteren i Trøndelag forsøkt de tiltak foruten felling som er mulig, både i år og i fjor i Bangsjøan-området. En ny helhetsvurdering tilsier derfor at skadefelling på bjørn, herunder binne, er det eneste alternativet i dette området på nåværende tidspunkt.

Statsforvalterens vedtak

Med bakgrunn i nye opplysninger som gjør at saken står i et annet lys nå enn da vedtaket ble fattet, og i henhold til forvaltningens ulovfestede adgang til omgjøring av egne vedtak, omgjør Statsforvalteren sitt vedtak av 17. juni 2021 om avslag på søknad om skadefelling av bjørn i Steinkjer kommune:

Med hjemmel i lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 og § 77, jf. forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 9 gis Steinkjer kommune gis skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Steinkjer, Namsos, Snåsa, Grong og Overhalla kommuner.

Følgende forutsetninger er knyttet til fellingstillatelsen:

1. Fellingstillatelsen gjelder **fra torsdag 24. juni 2021 kl. 14:30 til torsdag 1. juli 2020 kl. 12:00, eller frem til bjørn er felt**. Behovet for en eventuell forlengelse vil bli vurdert av Statsforvalteren i samråd med kommunen ved tillatelsens utløp.
2. Skadefellingstillatelsen gjelder i de deler av Steinkjer, Namsos, Snåsa, Grong og Overhalla kommuner som er avgrenset av E6 mot sør og øst, fv. 7040 i nord, fv. 17 i vest og nordvest og videre ned til den treffer E6 i sør. Fellingsforsøket må rettes mot områdene hvor de siste skadene er påvist.
3. Binne med unger og dens unger er unntatt fra fellingstillatelsen. Dersom det observeres binne med unger i området hvor fellingsforsøket pågår, skal Statsforvalterens vakttelefon underrettes umiddelbart.
4. Skadefellingstillatelsen gis til Steinkjer kommune. Steinkjer kommune administrerer et eventuelt interkommunalt samarbeid, og er ansvarlig for rapportering og innsending av søknad om godtgjøring. Kommunen må oppnevne fellingsleder, som har ansvaret for å koordinere fellingsforsøket og å ha løpende dialog med kommunen og Statsforvalteren om informasjon som ansees som relevant for fellingsforsøket. Siden fellingsforsøket går inn i flere kommuner, må fellingsleder ha dialog med de berørte kommunene. Alle som deltar på fellingslaget, skal gjøres kjent med dette brevets innhold. Det vises også til Miljødirektoratets skadefellingsveileder, og ber om at alle i fellingslaget gjøres kjent med denne veilederen. Sammensetningen av fellingslaget skal meddeles Statsforvalteren i Trøndelag før fellingsforsøket iverksettes.

5. Deltakere i kommunale/interkommunale fellingslag skal få kompensasjon for gjennomføring av skadefellingsforsøket, jf. rovviltforskriften § 9a. Kommunen/fellingsleder må sørge for at deltakere i fellingslaget fører timelister, kjørebok og dokumenterer eventuelle andre utgifter som ønskes refundert. Deltakerne må ha løst lisens for bjørn for å være berettiget kompensasjon. Statsforvalteren legger til grunn at fellingsforsøket gjennomføres på en effektiv og hensiktsmessig måte. Søknaden om godtgjøring sendes inn til Statsforvalteren via det elektroniske søknadssenteret umiddelbart etter endt fellingsforsøk, og senest innen **1. august 2021**.
6. Budsjettramme for fellingsforsøket settes til inntil kr 72 000,-. Eventuelle påløpte kostnader kommer i tillegg, oppad begrenset til kr 30 000,- per fellingsforsøk (jf. rovviltforskriften § 9 tredje ledd). Dekking av feriepenger og arbeidsgiveravgift kommer også i tillegg, jf. opplysninger i brev om betinget skadefelling fra Miljødirektoratet 29. mai d.å.
7. Fellingsleder bes om å utarbeide en fellingslogg som rapporteres via Miljøvedtaksregistret etter fellingstillatelsens utløp. Fellingsloggen skal inneholde oversikt over ressursbruk (antall timer/personer), i tillegg til en kort beskrivelse av hvordan fellingsforsøket ble gjennomført. Det skal rapporteres via Miljøvedtaksregistret www.miljovedtak.no. Søk opp aktuell skadefellingstillatelse og trykk «Rapporter på skadefelling». Sluttrapport skal være levert senest **1. august 2021**.
8. Felling og forsøk på felling i henhold til denne tillatelsen gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35.
9. Ved felling av bjørn skal det nyttes våpen og ammunisjon godkjent for storviltjakt, og de som deltar i fellingslaget skal ha avlagt skyteprøven for storviltjakt.
10. Felling eller forsøk på felling av bjørn skal omgående meldes til Statsforvalteren i Trøndelag (**rovvilttelefon 930 60 221**). Meldingen skal inneholde opplysninger om tid og sted (UTM-koordinater) for fellingen, og fellingsstedet skal kunne påvises dersom Statsforvalteren krever det.
11. Den/de som sårer bjørn under forsøk på felling i henhold til tillatelsen, plikter å gjøre det en kan for å få avlivet bjørnen. Statsforvalteren og nærmeste politimyndighet skal uten opphold underrettes. Statsforvalteren avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på felling eller jakt skal bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk. Vedkommende plikter å forvise seg om påskutt dyr er truffet.
12. Bjørn som blir felt på denne tillatelsen er viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt bjørn uten nærmere samtykke fra Miljødirektoratet. Dersom det ikke er mistanke om noen uregelmessigheter ved fellingen som kan medføre politietterforskning, er fellingslagets leder ansvarlig for at felt bjørn ivaretas og håndteres etter instruks for ivaretagelse av døde rovdyr (<http://nidaros.nina.no>). Dersom det i motsatt fall er grunnlag for å påregne behov for etterforskning, skal dyret ikke åpnes og ikke flyttes fra fallstedet. Statsforvalteren og politiet skal da underrettes snarest.

13. Dersom det er ønskelig å bruke løs hund i forbindelse med jakta må kommunen gi dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene i hundeloven. Kommunen må da samtidig dispensere fra båndtvangsbestemmelsene også i hensyn til tamrein og bufe i hundeloven.

14. Statsforvalteren i Trøndelag kan til enhver tid trekke tilbake fellingstillatelsen.

Klagerett og andre saksopplysninger

Dette vedtaket kan etter reglene i forvaltningsloven påklages innen 3 uker etter at avgjørelsen er mottatt / gjort tilgjengelig på www.miljøvedtak.no. En eventuell klage rettes til Miljødirektoratet, men sendes via Statsforvalteren i Trøndelag. Klagen skal nevne det vedtak som klagen gjelder og nevne den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og eventuelle opplysninger av betydning for saken bør nevnes.

Med hilsen

Bjørnar Wiseth (e.f.)
klima- og miljødirektør
klima- og miljøavdelingen

Marte Synnøve Lilleeng
seniorrådgiver
klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Pål-Krister Vesterdal Langlid

Grong kommune

Postboks 162

7871

GRONG

Namsos kommune

Stavarvegen 2

7856

JØA

Anne Berit Lein

Linn Aasnes

Miljødirektoratet

Postboks 5672 Torgarden

7485

TRONDHEIM

Snåasen Tjället/ Snåsa

Sørsivegen 6

7760

SNÅSA

kommune

Statens naturoppsyn

Postboks 5672 Torgard

7485

TRONDHEIM

Øystein Solheim

Overhalla kommune

Svalivegen 2

7863

OVERHALLA